

QUẢN LÝ GIÁO DỤC KỸ NĂNG GIAO TIẾP CHO HỌC SINH CÁC TRƯỜNG TIỂU HỌC HUYỆN YÊN SƠN, TỈNH TUYÊN QUANG THÔNG QUA HOẠT ĐỘNG CÂU LẠC BỘ

Đỗ Văn Việt¹

Tóm tắt. Giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học là một nhiệm vụ quan trọng trong việc phát triển nhân cách và kỹ năng sống toàn diện. Tại huyện Yên Sơn, tỉnh Tuyên Quang, hoạt động câu lạc bộ đã được triển khai như một mô hình giáo dục hiệu quả, giúp học sinh rèn luyện kỹ năng giao tiếp thông qua các hoạt động thực tiễn. Bài báo đã phân tích lý luận và thực trạng quản lý giáo dục kỹ năng giao tiếp, cho thấy sự cần thiết của việc phối hợp giữa nhà trường, gia đình và cộng đồng trong việc tổ chức và hỗ trợ các câu lạc bộ. Mặc dù đạt được nhiều thành tích đáng ghi nhận, việc quản lý câu lạc bộ vẫn đối mặt với thách thức về nguồn lực, sự tham gia của phụ huynh, và thiếu tài liệu hướng dẫn cụ thể. Bài báo đề xuất các biện pháp cải thiện như nâng cao nhận thức về vai trò của câu lạc bộ, đầu tư cơ sở vật chất, đổi mới phương pháp kiểm tra, đánh giá và xây dựng cơ chế phối hợp chặt chẽ giữa các bên liên quan. Các giải pháp này không chỉ nâng cao kỹ năng giao tiếp của học sinh mà còn tạo môi trường học tập tích cực, đáp ứng yêu cầu phát triển giáo dục hiện đại. Qua đó, bài báo khẳng định vai trò thiết yếu của câu lạc bộ trong giáo dục kỹ năng giao tiếp, góp phần xây dựng thế hệ trẻ tự tin, năng động và sẵn sàng hội nhập xã hội.

Từ khóa: Giáo dục kỹ năng giao tiếp, Hoạt động câu lạc bộ, Quản lý giáo dục, Học sinh tiểu học, Phát triển kỹ năng sống.

1. Đặt vấn đề

Giáo dục kỹ năng giao tiếp từ lâu đã được nhận định là một yếu tố quan trọng trong quá trình phát triển toàn diện của học sinh tiểu học. Theo các nghiên cứu quốc tế và trong nước, giao tiếp không chỉ là nhu cầu cơ bản mà còn là công cụ để trẻ em phát triển khả năng nhận thức, cảm xúc và xã hội. Thiếu hụt kỹ năng giao tiếp có thể dẫn đến những hậu quả nghiêm trọng như cô lập xã hội, giảm tự tin, và khó khăn trong việc thiết lập các mối quan hệ tích cực. Vì vậy, giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học cần được đặt lên hàng đầu trong các chiến lược giáo dục hiện đại.

Các nghiên cứu về giáo dục kỹ năng giao tiếp thường tập trung vào nhiều khía cạnh như trò chơi, hoạt động trải nghiệm, và tích hợp trong các môn học chính khóa. Tuy nhiên, việc tổ chức các câu lạc bộ để giáo dục kỹ năng giao tiếp là một hướng tiếp cận mới mẻ và đầy tiềm năng. Câu lạc bộ không chỉ là môi trường giao lưu mà còn là không gian thực hành giao tiếp thực tế, giúp học sinh rèn luyện kỹ năng này một cách tự nhiên và hiệu quả.

Tại Việt Nam, các chính sách giáo dục như Nghị quyết Hội nghị Trung ương VIII đã nhấn mạnh tầm quan trọng của việc đổi mới phương pháp giáo dục, hướng đến phát triển kỹ năng sống thông qua các hoạt động tương tác và trải nghiệm thực tiễn. Một số nghiên cứu điển hình đã chỉ ra rằng, thông qua hoạt động câu lạc bộ, học sinh có cơ hội rèn luyện các kỹ năng như lắng nghe, thể hiện ý kiến, và xây dựng mối quan hệ. Đây là tiền đề quan trọng để học sinh phát triển nhân cách và thích nghi tốt hơn với môi trường xã hội.

Các nhà nghiên cứu như Huỳnh Lâm Anh Chương (2014) đã chỉ ra rằng kỹ năng giao tiếp của học sinh tiểu học có thể được cải thiện thông qua việc hiểu rõ vai trò của bản thân trong gia đình và trường học, cũng

Ngày nhận bài: 04/11/2024. Ngày chỉnh sửa: 27/11/2024. Ngày nhận đăng: 13/12/2024.

¹Trường Tiểu học Tiên Bộ, huyện Yên Sơn, tỉnh Tuyên Quang

Tác giả liên hệ: Đỗ Văn Việt. Địa chỉ e-mail: dovanvietsau@gmail.com

như cách sử dụng các phương tiện giao tiếp như lời nói, hành động, và biểu cảm. Trong khi đó, Đoàn Thị Mỹ Linh (2022) đã nhấn mạnh vai trò của hoạt động trải nghiệm trong việc rèn luyện kỹ năng sống, bao gồm cả kỹ năng giao tiếp. Tác giả này đề xuất các hoạt động cụ thể như xử lý tình huống, tham gia nhóm, và xây dựng dự án, trong đó câu lạc bộ là một giải pháp nổi bật.

Bên cạnh đó, các nghiên cứu về quản lý giáo dục kỹ năng giao tiếp cũng đã khẳng định rằng, để đạt được hiệu quả giáo dục, cần có sự phối hợp chặt chẽ giữa nhà trường, giáo viên, phụ huynh và các tổ chức xã hội. Nguyễn Thị Quỳnh Anh (2012) và Nguyễn Thị Thùy Duyên (2015) đã nhấn mạnh vai trò của việc xây dựng kế hoạch giáo dục cụ thể, đào tạo giáo viên về kỹ năng tổ chức và quản lý, cũng như việc đổi mới phương pháp kiểm tra, đánh giá hiệu quả giáo dục kỹ năng sống.

Riêng tại huyện Yên Sơn, tỉnh Tuyên Quang, các trường tiểu học đang đối mặt với nhiều thách thức trong việc nâng cao chất lượng giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh. Khu vực này có đặc thù địa phương với đa dạng văn hóa, kinh tế chưa phát triển đồng đều, và sự thiếu hụt về nguồn lực giáo dục. Do đó, việc triển khai các mô hình giáo dục kỹ năng giao tiếp thông qua hoạt động câu lạc bộ không chỉ giúp học sinh phát triển khả năng giao tiếp mà còn nâng cao chất lượng giáo dục toàn diện.

Bài báo này tập trung làm rõ thực trạng và tiềm năng của việc quản lý giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học huyện Yên Sơn thông qua các hoạt động câu lạc bộ. Mục tiêu là đề xuất các giải pháp cụ thể, khả thi, nhằm giúp các trường tiểu học tại đây triển khai hiệu quả hoạt động này. Những đề xuất không chỉ góp phần cải thiện kỹ năng giao tiếp của học sinh mà còn tạo nền tảng vững chắc để các em phát triển toàn diện trong môi trường học đường và xã hội.

2. Lý luận về quản lý giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh các trường tiểu học thông qua hoạt động câu lạc bộ

2.1. Kỹ năng giao tiếp

Giao tiếp là hoạt động thiết yếu trong cuộc sống, là cơ sở để con người xây dựng mối quan hệ xã hội và tăng cường hiệu quả công việc. Thông qua giao tiếp, con người không chỉ trao đổi thông tin mà còn chia sẻ kinh nghiệm, cảm xúc, tạo nền tảng cho sự hợp tác. Giao tiếp kết hợp giữa ngôn ngữ và phi ngôn ngữ, giúp con người hiểu và tương tác một cách toàn diện.

Nhiều nhà nghiên cứu tiếp cận giao tiếp từ các góc độ khác nhau. Trần Trọng Thủy (1985) định nghĩa giao tiếp là quá trình biểu đạt cảm xúc, tư tưởng qua ngôn ngữ và phi ngôn ngữ, có thể có hoặc không có ý thức. Nguyễn Thị Mỹ Lộc và cộng sự (2010) cho rằng giao tiếp là sự tiếp xúc giữa con người nhằm trao đổi thông tin, cảm xúc, qua đó tác động và điều chỉnh lẫn nhau. Chu Văn Đức (2005) nhấn mạnh giao tiếp là quá trình chia sẻ tư tưởng, tình cảm và kinh nghiệm sống, đáp ứng các nhu cầu xã hội và cá nhân. Dù góc nhìn khác nhau, các định nghĩa đều khẳng định tầm quan trọng của giao tiếp trong việc xây dựng và duy trì mối quan hệ.

Kỹ năng giao tiếp là khả năng sử dụng linh hoạt ngôn ngữ và phi ngôn ngữ để đạt mục tiêu. Ngô Công Hoàn (1992) mô tả kỹ năng này là khả năng nhận diện và hiểu biểu hiện của đối tượng giao tiếp, trong khi Nguyễn Bá Minh (2008) nhấn mạnh vai trò thiết lập mối quan hệ hợp tác thông qua việc sử dụng hiệu quả các phương tiện giao tiếp. Theo tài liệu của Bộ Giáo dục và Đào tạo (2014), kỹ năng giao tiếp không chỉ bao gồm khả năng bày tỏ ý kiến phù hợp mà còn yêu cầu lắng nghe và tôn trọng quan điểm khác biệt.

Nhìn chung, kỹ năng giao tiếp dựa trên ba yếu tố chính: con người là chủ thể giao tiếp, việc áp dụng kiến thức linh hoạt để xử lý tình huống, và mục tiêu xây dựng mối quan hệ hợp tác hiệu quả. Với học sinh tiểu học, kỹ năng giao tiếp được thể hiện qua các hành vi cụ thể như chào hỏi, lắng nghe, biết cảm ơn, xin lỗi, và từ chối lịch sự. Những kỹ năng này phản ánh sự phát triển tâm sinh lý của học sinh và phụ thuộc vào môi trường giáo dục, góp phần hình thành năng lực giao tiếp toàn diện.

2.2. Hoạt động câu lạc bộ trong trường tiểu học

Hoạt động câu lạc bộ trong trường tiểu học đóng vai trò quan trọng trong việc giáo dục toàn diện cho học sinh. Đây là nơi tổ chức các hoạt động ngoại khóa đa dạng, giúp học sinh khám phá sở thích cá nhân, phát triển kỹ năng sống và tăng cường sự gắn kết giữa các thành viên trong trường. Câu lạc bộ không chỉ là

một hình thức giáo dục bổ sung mà còn là môi trường học tập giàu tính thực tiễn, khuyến khích sự sáng tạo và tự giác ở học sinh.

Theo các nhà nghiên cứu Claas Wegner, Nicole Issak, Katharina Tesch và Carolin Zehne (1999), câu lạc bộ là nơi tổ chức các hoạt động ngoại khóa đa dạng thuộc nhiều lĩnh vực khác nhau. Học sinh tham gia trên tinh thần tự nguyện, không bị áp lực điểm số hay yêu cầu bắt buộc. Điều này tạo ra môi trường thoải mái, nơi học sinh có thể tự do thể hiện năng khiếu và khám phá bản thân. Trong trường tiểu học, câu lạc bộ không chỉ mang tính giải trí mà còn được định hướng để gắn kết với mục tiêu giáo dục, giúp học sinh phát triển năng lực và phẩm chất toàn diện.

Một trong những đặc điểm nổi bật của câu lạc bộ là tính tự nguyện và linh hoạt. Nội dung hoạt động được thiết kế dựa trên sở thích và nhu cầu của học sinh, không bị giới hạn bởi chương trình học chính khóa. Tuy nhiên, để đảm bảo tính hiệu quả và định hướng rõ ràng, các hoạt động của câu lạc bộ vẫn cần có sự quản lý và hỗ trợ từ nhà trường. Ban giám hiệu và giáo viên thường đóng vai trò xây dựng kế hoạch, cung cấp tài liệu hướng dẫn và tổ chức các hoạt động phù hợp với từng lứa tuổi học sinh.

Câu lạc bộ trong trường tiểu học không chỉ là nơi học sinh rèn luyện các kỹ năng như giao tiếp, làm việc nhóm hay giải quyết vấn đề, mà còn giúp các em phát triển kỹ năng xã hội thông qua việc giao lưu, hợp tác và trao đổi kinh nghiệm. Ví dụ, câu lạc bộ thể dục thể thao giúp học sinh rèn luyện thể chất, tăng cường sức khỏe; câu lạc bộ mỹ thuật khuyến khích sự sáng tạo và khả năng thẩm mỹ; trong khi đó, câu lạc bộ lập trình hay câu lạc bộ khoa học lại giúp các em phát triển tư duy logic và khám phá thế giới xung quanh.

Hoạt động của câu lạc bộ không chỉ giới hạn trong phạm vi nhà trường mà còn mở rộng ra cộng đồng. Các sự kiện, cuộc thi hoặc dự án do câu lạc bộ tổ chức thường thu hút sự tham gia của phụ huynh và các tổ chức xã hội, góp phần xây dựng mối liên kết giữa nhà trường và cộng đồng. Điều này không chỉ giúp nâng cao chất lượng giáo dục mà còn tạo môi trường thuận lợi để học sinh thể hiện trách nhiệm xã hội.

2.3. Giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học thông qua hoạt động câu lạc bộ

Giáo dục kỹ năng giao tiếp là một trong những nhiệm vụ quan trọng trong quá trình phát triển toàn diện cho học sinh tiểu học. Ở lứa tuổi từ 6 đến 11, học sinh không chỉ cần được trang bị kiến thức học thuật mà còn cần rèn luyện các kỹ năng sống, trong đó kỹ năng giao tiếp đóng vai trò nền tảng. Một trong những phương pháp hiệu quả để giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học là thông qua các hoạt động câu lạc bộ.

Hoạt động câu lạc bộ tại trường tiểu học tạo ra môi trường giáo dục bổ trợ, giúp học sinh học tập và rèn luyện ngoài giờ học chính khóa. Theo nghiên cứu của Claas Wegner và cộng sự (1999), câu lạc bộ là nơi tổ chức các hoạt động ngoại khóa đa dạng, không chịu sự ràng buộc của chương trình học chính quy, tạo điều kiện cho học sinh tham gia trên nguyên tắc tự nguyện. Thông qua các câu lạc bộ, học sinh được tiếp xúc với những hoạt động phong phú, từ đó không chỉ học được cách giao tiếp hiệu quả mà còn hình thành các kỹ năng xã hội cần thiết.

Việc giáo dục kỹ năng giao tiếp thông qua câu lạc bộ được xây dựng trên nguyên tắc khuyến khích sự chủ động, tự giác của học sinh. Trong môi trường này, các em có thể thực hành giao tiếp trong những tình huống thực tế, từ việc thảo luận nhóm, trình bày ý kiến cá nhân, đến việc hợp tác giải quyết vấn đề. Ví dụ, trong một câu lạc bộ về nghệ thuật, học sinh có cơ hội thể hiện cảm xúc, bày tỏ ý kiến sáng tạo của mình, đồng thời lắng nghe và phản hồi ý kiến của bạn bè. Những hoạt động này giúp các em rèn luyện khả năng diễn đạt, lắng nghe và làm việc nhóm, từ đó nâng cao kỹ năng giao tiếp.

Bên cạnh đó, vai trò của giáo viên và phụ huynh cũng rất quan trọng trong việc định hướng và hỗ trợ hoạt động giáo dục kỹ năng giao tiếp thông qua câu lạc bộ. Giáo viên có thể sử dụng các phương pháp giảng dạy sáng tạo, như trò chơi giao tiếp, đóng vai hay thảo luận nhóm, để tạo điều kiện cho học sinh tham gia tích cực. Phụ huynh cũng cần đồng hành, khuyến khích và động viên con em tham gia các hoạt động, từ đó giúp các em tự tin và hứng thú hơn trong việc phát triển kỹ năng giao tiếp.

Ngoài ra, các câu lạc bộ cũng góp phần xây dựng môi trường học tập đa dạng và hấp dẫn, giúp học sinh phát triển toàn diện. Câu lạc bộ không chỉ là nơi học sinh giao lưu và học hỏi, mà còn là không gian để các em khám phá và phát huy năng khiếu, sở thích cá nhân. Điều này góp phần hình thành sự tự tin và khả năng

thích nghi với môi trường xã hội. Ví dụ, một câu lạc bộ thể thao không chỉ giúp học sinh rèn luyện thể lực mà còn giúp các em học cách giao tiếp trong đội nhóm, tôn trọng ý kiến của người khác và hợp tác để đạt được mục tiêu chung.

2.4. Quản lý giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học thông qua hoạt động câu lạc bộ

Quản lý giáo dục kỹ năng giao tiếp thông qua hoạt động câu lạc bộ là một quá trình quan trọng nhằm xây dựng và phát triển khả năng giao tiếp cho học sinh tiểu học trong môi trường học tập. Quá trình này không chỉ đòi hỏi sự kế hoạch hóa và tổ chức chặt chẽ mà còn cần sự phối hợp hiệu quả giữa các bên liên quan, bao gồm ban giám hiệu, giáo viên, phụ huynh và học sinh.

Trước tiên, cần hiểu rằng kỹ năng giao tiếp không chỉ đơn thuần là việc nói và nghe, mà còn bao gồm khả năng sử dụng ngôn ngữ, thái độ và cảm xúc để truyền tải thông điệp một cách hiệu quả. Trong trường tiểu học, việc giáo dục kỹ năng này cần được thực hiện thông qua các hoạt động thực tế và gần gũi với học sinh. Câu lạc bộ là một mô hình phù hợp để tạo ra môi trường giáo dục tự nhiên, nơi học sinh được trải nghiệm và thực hành kỹ năng giao tiếp thông qua các hoạt động đa dạng như thảo luận nhóm, trình diễn văn nghệ, hoặc hợp tác trong các dự án sáng tạo.

Quản lý hoạt động giáo dục kỹ năng giao tiếp thông qua câu lạc bộ bao gồm việc xây dựng mục tiêu, nội dung và phương pháp giáo dục rõ ràng. Các câu lạc bộ cần được tổ chức với những mục đích cụ thể, như giúp học sinh phát triển sự tự tin, khả năng thuyết trình, lắng nghe và phản hồi ý kiến. Nội dung hoạt động câu lạc bộ nên linh hoạt, phù hợp với nhu cầu và sở thích của học sinh, đồng thời đáp ứng các yêu cầu của chương trình giáo dục. Ví dụ, một câu lạc bộ "Giao tiếp và Thuyết trình" có thể thiết kế các hoạt động như trình bày ý tưởng, giải quyết tình huống giao tiếp, hoặc tổ chức các buổi diễn thuyết nhỏ, giúp học sinh rèn luyện kỹ năng giao tiếp trong các tình huống thực tế.

Vai trò của các chủ thể quản lý, bao gồm ban giám hiệu, tổ trưởng chuyên môn, tổng phụ trách đội thiếu niên, giáo viên và phụ huynh, là rất quan trọng. Họ không chỉ định hướng hoạt động của câu lạc bộ mà còn giám sát và hỗ trợ quá trình phát triển kỹ năng giao tiếp cho học sinh. Ví dụ, ban giám hiệu có thể lập kế hoạch tổng thể cho các hoạt động câu lạc bộ, trong khi giáo viên chịu trách nhiệm tổ chức và hướng dẫn các hoạt động cụ thể. Phụ huynh cũng cần khuyến khích con em tham gia, đồng thời tạo điều kiện để các em thực hành giao tiếp ngay trong gia đình.

Hoạt động câu lạc bộ còn tạo môi trường thuận lợi để học sinh học hỏi lẫn nhau, xây dựng các mối quan hệ tích cực và phát triển nhân cách toàn diện. Qua các hoạt động này, học sinh không chỉ nâng cao kỹ năng giao tiếp mà còn học cách hợp tác, giải quyết vấn đề và thích nghi với các tình huống khác nhau. Chẳng hạn, một câu lạc bộ thể thao có thể giúp học sinh rèn luyện tinh thần đồng đội, biết cách giao tiếp để hỗ trợ và phối hợp cùng nhau trong thi đấu.

3. Thực trạng quản lý thực hiện nội dung giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh các trường Tiểu học huyện Yên Sơn, tỉnh Tuyên Quang thông qua hoạt động câu lạc bộ

Mô tả khảo sát

Nghiên cứu được tiến hành bằng phương pháp khảo sát trưng cầu ý kiến của 176 cán bộ quản lý và giáo viên tại các trường tiểu học trên địa bàn huyện Yên Sơn, tỉnh Tuyên Quang. Đây là nhóm đối tượng có vai trò quan trọng trong việc tổ chức và thực hiện các hoạt động giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh thông qua hoạt động câu lạc bộ.

Phương pháp chính được sử dụng trong nghiên cứu là điều tra, tập trung vào việc thu thập ý kiến của cán bộ quản lý và giáo viên về thực trạng, khó khăn, thách thức cũng như các đề xuất để nâng cao hiệu quả giáo dục kỹ năng giao tiếp. Công cụ thu thập dữ liệu chính bao gồm bảng hỏi được thiết kế với các câu hỏi cụ thể, rõ ràng và có tính định hướng cao. Các câu hỏi được xây dựng dựa trên mục tiêu nghiên cứu, bao quát các khía cạnh như cơ sở vật chất, nội dung giáo dục, phương pháp tổ chức, hiệu quả hoạt động và sự phối hợp giữa các bên liên quan.

Quá trình khảo sát được tổ chức tại các trường tiểu học trên địa bàn huyện, đảm bảo tính đa dạng và đại diện của mẫu nghiên cứu. Dữ liệu thu thập được xử lý, phân tích để rút ra các nhận định, đánh giá và đề xuất

giải pháp phù hợp với thực tiễn giáo dục tại địa phương. Nghiên cứu cũng đặt trọng tâm vào việc phản ánh khách quan ý kiến từ phía cán bộ quản lý và giáo viên, từ đó cung cấp cơ sở khoa học và thực tiễn để cải thiện công tác giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học. Kết quả khảo sát:

Bảng 1. Thực trạng quản lý thực hiện nội dung giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh các trường Tiểu học huyện Yên Sơn, tỉnh Tuyên Quang thông qua hoạt động câu lạc bộ

STT	Nội dung	Mức độ thực hiện					ĐTB
		Tốt (5)	Khá (4)	Trung bình (3)	Yếu (2)	Kém (1)	
1	Tổ chức khảo sát, đánh giá nội dung giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh các trường TH thông qua hoạt động câu lạc bộ hiện hành	24	85	44	17	6	3.59
2	Chỉ đạo xây dựng nội dung giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh các trường TH thông qua hoạt động câu lạc bộ phù hợp với lứa tuổi, điều kiện thực tiễn của nhà trường	40	95	32	9	0	3.94
3	Tổ chức truyền đạt các nội dung giáo dục kỹ năng giao tiếp qua hoạt động câu lạc bộ theo qui mô lớn, huy động nguồn lực, có sự phối hợp chặt chẽ giữa lực lượng GD khác trong và ngoài nhà trường	14	51	16	79	16	2.81
4	Tổ chức các chuyên đề thảo luận để hoàn thiện nội dung giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh các trường TH thông qua hoạt động câu lạc bộ	29	86	48	13	0	3.74
5	Hoàn thiện nội dung và ban hành tài liệu giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh các trường TH thông qua hoạt động câu lạc bộ	29	45	30	72	0	3.17

Kết quả khảo sát cho thấy tiêu chí được đánh giá cao nhất trong công tác quản lý giáo dục kỹ năng giao tiếp thông qua hoạt động câu lạc bộ là: "Chỉ đạo xây dựng nội dung giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh các trường tiểu học thông qua hoạt động câu lạc bộ phù hợp với lứa tuổi và điều kiện thực tiễn của nhà trường", với điểm trung bình đạt 3.94. Tiếp theo, tiêu chí "Tổ chức các chuyên đề thảo luận để hoàn thiện nội dung giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh các trường tiểu học thông qua hoạt động câu lạc bộ" đạt điểm trung bình 3.74, phản ánh sự chú trọng trong việc cải thiện nội dung hoạt động câu lạc bộ thông qua các buổi hội thảo chuyên đề nhằm chia sẻ kinh nghiệm và nâng cao chất lượng giảng dạy.

Thực tế hiện nay, nội dung sinh hoạt của các câu lạc bộ trong các trường tiểu học tại huyện Yên Sơn, tỉnh Tuyên Quang, được tổ chức dưới sự định hướng của ban giám hiệu và sự dẫn dắt trực tiếp của giáo viên bộ môn. Năm học 2023–2024 đã ghi nhận nhiều thành tích đáng kể với hơn 300 lượt học sinh đạt giải tại các cuộc thi quốc gia và quốc tế như Timo, Thách thức tài năng Toán học, Trạng nguyên toàn tài, và Ý tưởng trẻ thơ. Điều này cho thấy hoạt động câu lạc bộ không chỉ hỗ trợ học sinh phát triển tư duy và kỹ năng giao tiếp mà còn góp phần khẳng định vai trò của nhà trường trong việc xây dựng nội dung giáo dục hiệu quả.

Tuy nhiên, tiêu chí "Tổ chức truyền đạt các nội dung giáo dục kỹ năng giao tiếp qua hoạt động câu lạc bộ theo quy mô lớn, huy động nguồn lực, có sự phối hợp chặt chẽ giữa các lực lượng giáo dục trong và ngoài nhà trường" đạt điểm trung bình thấp nhất là 2.81. Điều này phản ánh sự hạn chế trong việc phối hợp giữa các bên liên quan, như hội phụ huynh học sinh, đội thiếu niên Tiền Phong và giáo viên phụ trách câu lạc bộ. Một trong những nguyên nhân là sự thiếu tham gia của phụ huynh trong việc góp ý và hỗ trợ nội dung hoạt động của câu lạc bộ. Đội thiếu niên Tiền Phong chủ yếu tham gia vào các chương trình lớn như chào cờ hoặc ngày lễ, nhưng chưa có kế hoạch cụ thể để hỗ trợ thường xuyên trong việc giáo dục kỹ năng giao tiếp.

Bên cạnh đó, tiêu chí "Hoàn thiện nội dung và ban hành tài liệu giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh thông qua hoạt động câu lạc bộ" cũng không nhận được đánh giá cao. Nhiều giáo viên phụ trách câu lạc bộ cho rằng việc thiết kế các hoạt động sinh hoạt phù hợp đòi hỏi nhiều thời gian và kỹ năng, trong khi các tài liệu hướng dẫn cụ thể từ phòng giáo dục hoặc sở giáo dục vẫn còn thiếu. Điều này khiến giáo viên thường chọn các hoạt động đơn giản như trò chơi có sẵn và điều chỉnh nhẹ để phù hợp với học sinh, thay vì sáng tạo những nội dung mới mẻ, hấp dẫn.

Thực tế, nhiều giáo viên phụ trách câu lạc bộ còn hạn chế về ý tưởng và khả năng tổ chức các nội dung sinh hoạt nhằm giáo dục kỹ năng giao tiếp một cách hiệu quả. Nguyên nhân chính là sự thiếu hỗ trợ từ các cấp quản lý giáo dục. Tại một số trường, hoạt động câu lạc bộ còn bị sử dụng để giảng dạy nội dung chương trình chính khóa, dẫn đến việc giáo dục kỹ năng giao tiếp thông qua câu lạc bộ bị ảnh hưởng và gây ra sự không hài lòng từ phía phụ huynh.

Như vậy, để nâng cao hiệu quả quản lý giáo dục kỹ năng giao tiếp thông qua câu lạc bộ, cần có sự hỗ trợ cụ thể hơn từ phòng giáo dục và sở giáo dục, đặc biệt trong việc cung cấp tài liệu hướng dẫn và tổ chức các khóa tập huấn cho giáo viên. Đồng thời, việc phối hợp giữa nhà trường, phụ huynh, và các tổ chức xã hội cũng cần được đẩy mạnh để tối ưu hóa nguồn lực và nâng cao chất lượng hoạt động câu lạc bộ.

4. Biện pháp quản lý giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh các trường Tiểu học huyện Yên Sơn, tỉnh Tuyên Quang thông qua hoạt động câu lạc bộ

4.1. Tổ chức nâng cao nhận thức vai trò, trách nhiệm của các thành viên, tổ chức trong công tác giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học thông qua hoạt động câu lạc bộ

Để nâng cao nhận thức về vai trò và trách nhiệm trong giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học thông qua hoạt động câu lạc bộ, trước tiên cần có sự tham gia tích cực của Chi bộ Đảng trong nhà trường. Chi bộ Đảng cần tổ chức các buổi họp để tuyên truyền đến toàn thể cán bộ, đảng viên, làm rõ trách nhiệm của từng cá nhân và tổ chức trong việc triển khai các hoạt động giáo dục kỹ năng giao tiếp. Vai trò lãnh đạo của Chi bộ Đảng là cầu nối quan trọng để thực hiện các chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước, từ đó xây dựng nghị quyết phù hợp với thực tế giáo dục tại địa phương và trường học. Các nghị quyết này sẽ là cơ sở để Hiệu trưởng, Công đoàn, và Đoàn thanh niên xây dựng kế hoạch và tổ chức thực hiện hiệu quả công tác giáo dục kỹ năng giao tiếp.

Cán bộ quản lý, đặc biệt là Hiệu trưởng, đóng vai trò trung tâm trong việc lập kế hoạch và triển khai các hoạt động giáo dục kỹ năng giao tiếp thông qua câu lạc bộ. Hiệu trưởng cần xây dựng kế hoạch cụ thể với mục tiêu rõ ràng, phù hợp với mục tiêu chung của nhà trường. Ngoài việc lập kế hoạch, Hiệu trưởng phải tổ chức triển khai, chỉ đạo thực hiện, đồng thời giám sát và điều chỉnh kế hoạch khi cần thiết để đảm bảo tính hiệu quả. Hiệu trưởng cũng cần đổi mới cách thức tổ chức, làm việc và chuyên môn, tạo sự đồng thuận trong tập thể giáo viên để đảm bảo các hoạt động giáo dục được thực hiện đúng hướng.

Nhà trường cần đẩy mạnh tuyên truyền và tổ chức các buổi hội thảo để giáo viên nhận thức rõ vai trò của mình trong công tác giáo dục kỹ năng giao tiếp. Giáo viên phụ trách câu lạc bộ và giáo viên chủ nhiệm cần được trang bị các kỹ năng cần thiết thông qua các khóa bồi dưỡng và đào tạo chuyên sâu về tổ chức hoạt động tập thể và giáo dục kỹ năng sống. Giáo viên cũng cần là những tấm gương mẫu mực về giao tiếp có văn hóa, từ đó tạo động lực và môi trường học tập tích cực cho học sinh.

Đoàn thanh niên và Đội Thiếu niên Tiền Phong trong nhà trường cũng cần phối hợp chặt chẽ với giáo viên phụ trách câu lạc bộ để tổ chức các hoạt động nội khóa và ngoại khóa, tạo cơ hội cho học sinh rèn luyện kỹ năng giao tiếp. Tổng phụ trách Đội cần xây dựng các chương trình sinh hoạt, giao lưu, và hoạt động theo chủ đề, nhằm phát huy năng lực giao tiếp và các phẩm chất tích cực của học sinh.

Phụ huynh học sinh và Ban đại diện cha mẹ học sinh có vai trò hỗ trợ quan trọng trong công tác giáo dục kỹ năng giao tiếp. Sự phối hợp chặt chẽ giữa nhà trường, giáo viên và phụ huynh sẽ tạo nên một hệ sinh thái giáo dục thống nhất, giúp định hướng hành vi giao tiếp của học sinh cả trong và ngoài nhà trường. Ban đại diện cha mẹ học sinh cần tham gia đóng góp ý kiến về nội dung hoạt động câu lạc bộ, hỗ trợ tổ chức và đồng hành cùng nhà trường trong việc giáo dục.

4.2. Chỉ đạo xây dựng nội dung giáo dục kỹ năng giao tiếp thông qua hoạt động câu lạc bộ phù hợp với điều kiện thực tiễn của địa phương và nhà trường

Để nâng cao hiệu quả giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh thông qua hoạt động câu lạc bộ, nhà trường cần có sự chỉ đạo rõ ràng trong việc xây dựng nội dung giáo dục. Nội dung này cần phù hợp với đặc điểm tâm lý, năng lực học sinh tiểu học cũng như điều kiện thực tiễn tại địa phương và nhà trường. Việc định hướng và lựa chọn nội dung giao tiếp cần được thực hiện một cách khoa học, tập trung vào các chủ đề gần gũi với cuộc sống của học sinh. Chẳng hạn, các chủ đề thảo luận nhóm, thuyết trình, đóng vai hay giao lưu văn hóa có thể được tổ chức để rèn luyện kỹ năng giao tiếp trong môi trường thực tiễn.

Một yếu tố quan trọng khác là tạo môi trường giáo dục tích cực, hấp dẫn. Nhà trường cần thiết kế không gian câu lạc bộ thân thiện, khuyến khích sự sáng tạo của học sinh, giúp các em tự do thể hiện ý tưởng và tham gia đóng góp vào hoạt động. Giáo viên đóng vai trò hướng dẫn, giúp học sinh tham gia một cách chủ động, tự tin, đồng thời đảm bảo mọi em đều có cơ hội bày tỏ quan điểm và hợp tác với bạn bè.

Tổ chức và hướng dẫn hoạt động câu lạc bộ cũng cần được thực hiện bài bản. Các buổi sinh hoạt cần có kế hoạch cụ thể, phân chia học sinh thành các nhóm nhỏ để dễ dàng thực hiện các hoạt động thảo luận, diễn kịch, thi đấu hay giao lưu. Giáo viên cần hướng dẫn học sinh cách giao tiếp hiệu quả, bao gồm kỹ năng lắng nghe, bày tỏ ý kiến, và xử lý tình huống một cách khéo léo. Đặc biệt, việc kết hợp nội dung giao tiếp với các tình huống thực tế sẽ giúp học sinh hiểu rõ ý nghĩa của kỹ năng giao tiếp và cách áp dụng vào cuộc sống hàng ngày.

Ngoài ra, nhà trường cần chú trọng vào việc đánh giá và phản hồi thường xuyên. Sau mỗi buổi sinh hoạt câu lạc bộ, cần có đánh giá về hiệu quả hoạt động, xác định những điểm mạnh và điểm cần cải thiện. Kết quả đánh giá không chỉ giúp điều chỉnh nội dung và phương pháp tổ chức mà còn là cơ sở để động viên học sinh tiếp tục tham gia và phát triển kỹ năng giao tiếp.

Điều kiện quan trọng để thực hiện hiệu quả biện pháp này là đội ngũ giáo viên phụ trách phải có đủ năng lực tổ chức, linh hoạt điều chỉnh nội dung hoạt động và biết cách tạo động lực cho học sinh. Đồng thời, nhà trường cần đảm bảo cơ sở vật chất và kinh phí phù hợp, tạo nền tảng vững chắc để các hoạt động câu lạc bộ diễn ra thuận lợi.

4.3. Quản lý việc phối hợp giữa gia đình, nhà trường và cộng đồng trong triển khai hoạt động giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học thông qua hoạt động câu lạc bộ

Việc phối hợp chặt chẽ giữa gia đình, nhà trường và cộng đồng đóng vai trò quan trọng trong việc nâng cao hiệu quả giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học thông qua hoạt động câu lạc bộ. Nhà trường cần xây dựng kế hoạch phối hợp rõ ràng, trong đó xác định vai trò, trách nhiệm của từng bên. Gia đình hỗ trợ việc giáo dục giao tiếp trong môi trường gia đình, nhà trường định hướng các hoạt động giao tiếp phù hợp, còn cộng đồng tạo điều kiện để học sinh thực hành kỹ năng giao tiếp trong thực tế.

Trước tiên, cần tổ chức các buổi họp và hội thảo giữa nhà trường, phụ huynh và đại diện cộng đồng để thảo luận về mục tiêu giáo dục kỹ năng giao tiếp, từ đó định hình các hoạt động cụ thể. Trong các buổi họp này, nhà trường nên chia sẻ kế hoạch phối hợp, phân công nhiệm vụ và xây dựng lịch trình thực hiện rõ ràng. Đồng thời, cần tạo sự đồng thuận từ các bên thông qua việc trao đổi thông tin thường xuyên qua email, cuộc họp trực tuyến, hoặc các ứng dụng giao tiếp.

Tiếp theo, nhà trường cần thiết kế và tổ chức các hoạt động giao tiếp phù hợp với học sinh. Các hoạt động như thảo luận nhóm, diễn kịch, thuyết trình, hoặc các buổi giao lưu văn hóa có thể giúp học sinh rèn luyện kỹ năng giao tiếp trong môi trường thực tế. Ngoài ra, các hoạt động giao tiếp gia đình như kể chuyện, thảo luận chung, hoặc tham gia lễ hội gia đình cũng đóng vai trò quan trọng trong việc tạo dựng kỹ năng giao tiếp cơ bản cho học sinh.

Song song đó, cần thúc đẩy các hoạt động giao tiếp trong cộng đồng, chẳng hạn như tham gia dự án từ thiện, hoạt động tình nguyện, hoặc các chương trình giao lưu văn hóa. Những hoạt động này không chỉ giúp học sinh rèn luyện kỹ năng giao tiếp mà còn phát triển tinh thần đồng đội và ý thức trách nhiệm xã hội. Sự tham gia của cộng đồng sẽ tạo thêm cơ hội thực hành và tăng cường tính thực tiễn trong giáo dục kỹ năng giao tiếp.

Nhà trường cũng cần thiết lập cơ chế đánh giá định kỳ để đo lường hiệu quả phối hợp. Việc đánh giá có thể thông qua khảo sát ý kiến phụ huynh, giáo viên và học sinh, hoặc qua theo dõi tiến bộ của học sinh trong các hoạt động câu lạc bộ. Dựa trên kết quả đánh giá, nhà trường có thể điều chỉnh kế hoạch phối hợp, bổ sung các hoạt động phù hợp và cải thiện các yếu tố còn hạn chế.

Để biện pháp này đạt hiệu quả cao, cần duy trì sự quan tâm của gia đình đối với việc học tập và phát triển của học sinh. Gia đình cần phối hợp chặt chẽ với nhà trường và các tổ chức địa phương để quản lý, giáo dục học sinh một cách toàn diện. Đồng thời, nhà trường nên xây dựng mối quan hệ bền vững với các ban ngành, đoàn thể và mạnh thường quân tại địa phương để huy động nguồn lực hỗ trợ cho hoạt động giáo dục.

4.4. Chỉ đạo tăng cường đầu tư cơ sở vật chất và tài chính phục vụ giáo dục kỹ năng giao tiếp thông qua hoạt động câu lạc bộ

Việc đầu tư cơ sở vật chất và tài chính là một trong những yếu tố quan trọng giúp nâng cao chất lượng giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học thông qua hoạt động câu lạc bộ. Để đảm bảo các hoạt động được tổ chức hiệu quả, nhà trường cần có kế hoạch chi tiết nhằm khai thác, sử dụng tối ưu nguồn lực hiện có và huy động thêm các nguồn lực mới để đáp ứng nhu cầu thực tiễn.

Khai thác và sử dụng hiệu quả cơ sở vật chất hiện có: Nhà trường cần đánh giá tình trạng hiện tại của cơ sở vật chất và trang thiết bị sẵn có, từ đó lập kế hoạch khai thác một cách hiệu quả. Các không gian như sân chơi, phòng chức năng cần được tận dụng triệt để cho các hoạt động giáo dục kỹ năng giao tiếp. Việc sắp xếp và bảo trì thường xuyên sẽ giúp cơ sở vật chất luôn trong trạng thái tốt, phục vụ lâu dài cho mục tiêu giáo dục. Đồng thời, nhà trường cần tránh tình trạng tập trung đầu tư quá mức vào các môn học văn hóa mà bỏ qua các hoạt động ngoại khóa, đặc biệt là câu lạc bộ.

Lập kế hoạch tu sửa và đầu tư cơ sở vật chất: Để đáp ứng nhu cầu ngày càng cao trong giáo dục kỹ năng giao tiếp, nhà trường cần xây dựng kế hoạch cụ thể về việc tu sửa cơ sở vật chất và mua sắm trang thiết bị phù hợp. Các trang thiết bị như bảng, dụng cụ học tập, thiết bị trình chiếu hay các công cụ hỗ trợ khác cần được bổ sung kịp thời, đảm bảo đáp ứng tốt cho các hoạt động giao tiếp của học sinh trong câu lạc bộ.

Huy động nguồn lực tài chính: Nhà trường cần tận dụng hiệu quả các nguồn lực tài chính, bao gồm ngân sách nhà nước, nguồn kinh phí tiết kiệm chi thường xuyên, và nguồn kinh phí xã hội hóa giáo dục (XHHGD) từ các doanh nghiệp, nhà hảo tâm, cựu học sinh và phụ huynh. Công tác vận động cần được thực hiện minh bạch, tạo sự đồng thuận và hỗ trợ tích cực từ cộng đồng.

Phối hợp với cha mẹ học sinh: Cha mẹ học sinh là nguồn lực quan trọng trong việc hỗ trợ tài chính và nhân lực. Nhà trường có thể huy động sự tham gia của phụ huynh thông qua các đóng góp tự nguyện về kinh phí hoặc ngày công lao động. Các hoạt động như cải tạo sân chơi, trang trí phòng học hoặc xây dựng không gian câu lạc bộ có thể nhận được sự hỗ trợ tích cực từ phía phụ huynh.

Tham mưu cấp ủy và chính quyền địa phương: Nhà trường cần làm tốt công tác tham mưu cho cấp ủy Đảng và chính quyền địa phương trong việc đầu tư cơ sở vật chất. Việc này không chỉ giúp nhà trường có thêm nguồn lực mà còn tạo sự gắn kết chặt chẽ giữa nhà trường và cộng đồng, đảm bảo rằng các hoạt động giáo dục kỹ năng sống nói chung và kỹ năng giao tiếp nói riêng luôn được quan tâm đúng mức.

Quy định sử dụng cơ sở vật chất: Hiệu trưởng cần quán triệt tới cán bộ quản lý, giáo viên và nhân viên những quy định về việc sử dụng cơ sở vật chất và trang thiết bị. Đảm bảo các thiết bị được sử dụng đúng mục đích, an toàn và hiệu quả, tránh lãng phí hoặc hư hỏng. Đồng thời, cần tổ chức các buổi tập huấn cho giáo viên và nhân viên về cách sử dụng trang thiết bị một cách khoa học và tiết kiệm.

Xây dựng môi trường học tập hiện đại và tiện nghi: Môi trường học tập sạch đẹp, an toàn và tiện nghi sẽ tạo điều kiện tốt nhất để học sinh tham gia các hoạt động giao tiếp một cách hiệu quả. Nhà trường cần đầu tư vào không gian học tập thân thiện, khuyến khích sự sáng tạo và thoải mái của học sinh khi tham gia câu lạc bộ. Các phòng chức năng cần được trang bị đầy đủ thiết bị hỗ trợ như máy chiếu, máy tính, loa đài để phục vụ tốt nhất cho việc tổ chức các hoạt động giao tiếp.

Quá trình sử dụng cơ sở vật chất cần được giám sát chặt chẽ để phát hiện và khắc phục kịp thời các sai sót. Việc đánh giá định kỳ về hiệu quả sử dụng sẽ giúp nhà trường đưa ra các điều chỉnh phù hợp, đảm bảo rằng nguồn lực được khai thác tối đa và phục vụ hiệu quả cho mục tiêu giáo dục.

4.5. Chỉ đạo đổi mới phương pháp kiểm tra, đánh giá, thi đua khen thưởng trong giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học thông qua hoạt động câu lạc bộ

Đổi mới phương pháp kiểm tra, đánh giá và thi đua khen thưởng là một trong những yếu tố quan trọng nhằm nâng cao chất lượng giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học. Nhà trường cần xây dựng hệ thống tiêu chí rõ ràng, kế hoạch kiểm tra cụ thể và chính sách thi đua, khen thưởng phù hợp để đảm bảo việc tổ chức giáo dục kỹ năng giao tiếp thông qua hoạt động câu lạc bộ đạt được hiệu quả cao.

Trước tiên, việc xây dựng các tiêu chí đánh giá cần dựa trên mục tiêu, nội dung, phương pháp, hình thức và kết quả giáo dục kỹ năng giao tiếp. Các tiêu chí này phải cụ thể, dễ thực hiện và phù hợp với đặc điểm của học sinh tiểu học. Ví dụ, tiêu chí có thể bao gồm việc đánh giá mức độ tham gia tích cực của học sinh, sự tiến bộ trong giao tiếp, và thái độ hợp tác trong các hoạt động câu lạc bộ. Các tiêu chí này sẽ là cơ sở để kiểm tra và đánh giá một cách toàn diện và công bằng.

Tiếp theo, nhà trường cần lập kế hoạch kiểm tra và giám sát thường xuyên. Hiệu trưởng có thể chỉ đạo tổ chức các buổi thăm lớp, dự giờ, hoặc quan sát trực tiếp các hoạt động giao tiếp của học sinh trong câu lạc bộ và các tình huống thực tế như học tập, lao động, hoặc giao tiếp xã hội. Ngoài ra, việc trao đổi ý kiến với giáo viên, phụ huynh và học sinh cũng là một cách hữu ích để thu thập thông tin phản hồi, từ đó có những điều chỉnh kịp thời nhằm cải thiện chất lượng giáo dục kỹ năng giao tiếp.

Cùng với kiểm tra và đánh giá, nhà trường cần có chính sách khen thưởng để động viên các cá nhân và tập thể có thành tích xuất sắc trong giáo dục kỹ năng giao tiếp. Việc khen thưởng không chỉ dừng lại ở các phần thưởng vật chất mà còn cần quan tâm đến khía cạnh tinh thần, như tổ chức lễ vinh danh hoặc công khai ghi nhận thành tích trong các buổi họp toàn trường. Đối với học sinh, các hình thức khen thưởng như giấy khen, phần thưởng nhỏ, hoặc tổ chức các buổi giao lưu tôn vinh cũng có thể tạo động lực mạnh mẽ.

Đối với đội ngũ giáo viên, nhà trường cần quan tâm đến nhu cầu và sự đóng góp của họ trong quá trình giáo dục kỹ năng giao tiếp. Các chính sách động viên, khích lệ giáo viên như hỗ trợ vật chất, giảm tải công việc hoặc tạo cơ hội thăng tiến là cần thiết để duy trì sự nhiệt huyết và sáng tạo trong công tác giảng dạy. Đồng thời, việc tổ chức các phong trào thi đua trong nhà trường cũng sẽ giúp thúc đẩy tinh thần làm việc tích cực và xây dựng môi trường giáo dục năng động, sáng tạo.

Để triển khai hiệu quả, nhà trường cần thành lập Hội đồng Thi đua - Khen thưởng, phân công rõ trách nhiệm và quyền hạn cho từng cá nhân, bộ phận liên quan. Hội đồng sẽ chịu trách nhiệm tổ chức các phong trào thi đua, tổng kết và khen thưởng sau mỗi đợt thi đua, đảm bảo tính minh bạch và công bằng. Các phong trào thi đua cần được lồng ghép với nội dung giáo dục kỹ năng giao tiếp, như thi giao tiếp giỏi, thuyết trình, hoặc diễn kịch.

Điều kiện quan trọng để thực hiện biện pháp này là đảm bảo quyền lợi về vật chất và tinh thần cho các cá nhân, tập thể có thành tích xuất sắc. Nhà trường cần vận dụng linh hoạt các nguồn lực tài chính, xã hội hóa giáo dục để hỗ trợ các hoạt động kiểm tra, đánh giá và thi đua khen thưởng. Đồng thời, cần xây dựng cơ chế đánh giá minh bạch, công bằng, giúp nâng cao chất lượng giáo dục kỹ năng giao tiếp và tạo động lực để cả giáo viên lẫn học sinh phấn đấu.

5. Kết luận

Bài báo đã làm rõ vai trò quan trọng của giáo dục kỹ năng giao tiếp cho học sinh tiểu học, đặc biệt tại các trường thuộc huyện Yên Sơn, tỉnh Tuyên Quang, thông qua hoạt động câu lạc bộ. Kỹ năng giao tiếp không chỉ là yếu tố cần thiết để học sinh xây dựng mối quan hệ xã hội mà còn là nền tảng phát triển nhân cách toàn diện. Việc triển khai các câu lạc bộ mang lại hiệu quả tích cực trong rèn luyện kỹ năng sống, tạo cơ hội thực hành thực tế và nâng cao sự tự tin của học sinh.

Tuy nhiên, thực trạng quản lý các hoạt động câu lạc bộ tại địa phương vẫn gặp nhiều hạn chế về cơ sở vật chất, sự phối hợp giữa các bên liên quan và tài liệu hướng dẫn cụ thể. Để cải thiện, bài báo đề xuất các biện pháp quản lý như nâng cao nhận thức về vai trò câu lạc bộ, đầu tư cơ sở vật chất, tăng cường phối hợp giữa nhà trường, gia đình và cộng đồng, cũng như đổi mới phương pháp kiểm tra, đánh giá. Những giải pháp này không chỉ giúp học sinh phát triển kỹ năng giao tiếp mà còn nâng cao chất lượng giáo dục toàn diện, góp phần xây dựng thế hệ trẻ tự tin, năng động và sẵn sàng hội nhập xã hội.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- [1] Ban Chấp hành Trung ương Đảng. (2000). Nghị quyết Hội nghị lần thứ hai Ban Chấp hành Trung ương Đảng (khoá VIII) về định hướng chiến lược phát triển giáo dục - đào tạo trong thời kỳ công nghiệp hoá, hiện đại hoá và nhiệm vụ đến năm 2000. Truy cập từ dangcongsan.vn.
- [2] Bộ Giáo dục. (2018). Chương trình giáo dục phổ thông. Thông tư số 32/2018/TT-BGDĐT ngày 26/12/2018, Hà Nội.
- [3] Bộ Giáo dục. (2020). Điều lệ trường tiểu học. Số: 28/2020/TT-BGDĐT, Hà Nội.
- [4] Đặng Quốc Bảo. (1995). Quản lý giáo dục, một số khái niệm và luận đề. Trường Cán bộ Quản lý, Hà Nội.
- [5] Nguyễn Thị Mỹ Lộc, Đặng Quốc Bảo, Nguyễn Trọng Hậu, Nguyễn Quốc Chí, & Nguyễn Sĩ Thư. (2012). Quản lý giáo dục: Một số vấn đề lý luận và thực tiễn. Nhà xuất bản Đại học Quốc gia Hà Nội.
- [6] Huỳnh Lâm Anh Chương. (2014). Các biểu hiện kỹ năng sống của học sinh tiểu học. Tạp chí Khoa học Đại học Sư phạm Thành phố Hồ Chí Minh.
- [7] Nguyễn Bá Minh. (2008). Giáo trình nhập môn khoa học giao tiếp. Nhà xuất bản Đại học Sư phạm, Hà Nội.
- [8] Ngô Công Hoàn. (1992). Một số vấn đề về tâm lý học về giao tiếp sư phạm. Hà Nội.
- [9] Trần Trọng Thủy, & Nguyễn Sinh Huy. (1996). Nhập môn kỹ năng giao tiếp. Nhà xuất bản Giáo dục.
- [10] Phạm Minh Hạc, Đặng Xuân Hoài & Trần Trọng Thủy. (2002). Hoạt động, giao tiếp và chất lượng giáo dục. Nhà xuất bản Đại học Quốc gia.
- [11] Trịnh Thị Lan. (2022). Phát triển các câu lạc bộ trong trường học. Báo Tiền Giang.
- [12] Wegner, C., Issak, N., Tesch, K., & Zehne, C. (1999). European Journal of Science and Mathematics Education, 4(3), 413–417.
- [13] Moyles, J. (2005). Effects of Play on the Social Development of Preschool Children.

ABSTRACT

**Managing communication skills education for primary school students
in Yen Son district, Tuyen Quang province through Club activities**

Teaching communication skills to primary school students is a crucial task in fostering comprehensive personal development and life skills. In Yen Son District, Tuyen Quang Province, club activities have been implemented as an effective educational model that helps students practice communication skills through practical activities. This paper analyzes the theoretical framework and current state of managing communication skills education, highlighting the necessity of collaboration between schools, families, and communities in organizing and supporting these clubs. Despite notable achievements, managing club activities faces challenges related to resources, parental involvement, and the lack of specific instructional materials. The paper proposes solutions such as raising awareness of the importance of clubs, investing in infrastructure, innovating evaluation methods, and establishing a robust coordination mechanism among stakeholders. These solutions not only enhance students' communication skills but also create a positive learning environment that meets the demands of modern educational development. Through these insights, the paper affirms the essential role of clubs in teaching communication skills, contributing to the formation of a confident, dynamic, and socially adaptable young generation.

Keywords: *Communication skills education, Club activities, Education management, Primary school students, Life skills development.*